

Sygn. akt I C 367/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant – st. sekr. sąd. Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 7 listopada 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 22.014,39 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 6.245,43 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 4.500,00 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 15.050,00 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 2.000,00 zł

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę kwoty 16.754,57 zł

orzeka:

I. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 22.014,39 zł

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 5.014,39 zł (pięć tysięcy czternaście złotych trzydzieści dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. G. (2) kwotę 1.065,00 zł (jeden tysiąc sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

II. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 6.245,43 zł

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.245,43 zł (sześć tysięcy dwieście czterdzieści pięć złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.530,00 zł (jeden tysiąc pięćset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 4.500,00 zł

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. G. (1) kwotę 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiących koszty zastępstwa procesowego;

IV. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 15.050,00 zł

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 14.500,00 zł (czternaście tysięcy pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

3. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2.946,52 zł (dwa tysiące dziewięćset czterdzieści sześćdziesiąt złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

V. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 2.000,00 zł

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 717,00 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 617,00 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI. w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 16.754,57 zł

1. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 16.754,57 zł (szesnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 5.655,00 zł (pięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 4.817,00 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VII. nakazuje pobrać od pozwanego A. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 2.552,94 zł (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 367/14

UZASADNIENIE

I.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego M. R., w dniu 7 kwietnia 2014 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 22.014,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 lutego 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego A. K. (kierowca samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą osobową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 17.691,39 zł w tym: kwota 17.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i roztrój zdrowia, kwota 565,49 zł tytułem refundacji kosztów przejazdów mających związek z wypadkiem, kwota 96,00 zł tytułem refundacji kosztów opieki osób trzecich, kwota 29,90 zł tytułem odszkodowania za zniszczoną odzież,

- 3.854,00 zł w tym kwota 3.444,00 zł tytułem odszkodowania za utracony dochód, kwota 210,00 zł tytułem dopłaty odszkodowania za zniszczoną odzież, kwota 200,00 zł tytułem odszkodowania za zniszczone okulary,

- 469,00 zł tytułem dopłaty odszkodowania za zniszczone okulary.

(pozew - k. 1-6 akt)

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.101,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 367/14.

.....

II.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego P. C., w dniu 14 kwietnia 2014 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew, w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 6.245,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego S. B. (pasażer samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą osobową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i roztrój zdrowia,

- kwota 245,43 zł tytułem zwrotu kosztów zakupu środków medycznych.

(pozew - k. 123-128 akt)

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 313,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 403/14.

.....

III.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego K. K. (1), w dniu 26 kwietnia 2014 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 4.500,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 marca 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanej B. B. (1) (pasażerka samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą osobową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 4.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i roztrój zdrowia.

(pozew - k. 177-181 akt)

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 225,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 452/14.

.....

IV.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego P. C., w dniu 18 lutego 2014 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 15.050,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia.. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego A. K. (kierowca samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą majątkową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 15.050,00 zł tytułem odszkodowania za zniszczone mienie w postaci samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)/ (pozew - k. 237-241 akt)

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 753,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 171/14.

.....

V.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego M. W. w dniu 7 lipca 2015 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew, w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 2.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego S. B. (pasażer samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą osobową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 2.000,00 zł tytułem dopłaty do uprzednio wypłaconego zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i roztrój zdrowia.

(pозew - k. 650-655 akt)

Powód uiszczył opłatę sądową od pozwu w kwocie 100,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 697/15.

.....

VI.

Powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego K. K. (1) w dniu 25 lutego 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tutejszego Sądu pozew, w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. G. (1) kwoty 16.754,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z uwagi na fakt, że pozwany wyrządził szkodę w stanie nietrzeźwości oraz zbiegł z miejsca zdarzenia. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Na dochodzoną pozew kwotę złożyły się wartości wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz poszkodowanego S. B. (pasażer samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...)) w związku ze szkodą osobową wyrządzoną przez A. G. (1) (kierowca koparko – ładowarki (...) typu (...), tj.:

- kwota 16.754,57 zł tytułem dopłaty do uprzednio wypłaconego zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i roztrój zdrowia.

(pозew - k. 777-782 akt)

Powód uiszczył opłatę sądową od pozwu w kwocie 838,00 zł. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 286/16.

.....

Pozwany A. G. (1), reprezentowany w toku sprawy przez adwokata A. Z., w odpowiedziach na pozwy oraz w stanowisku wyrażonym na posiedzeniach wyznaczonych na rozprawę, wniósł o oddalenie powództw. Oświadczył, iż w jego ocenie zadośćuczynienia orzeczone na rzecz A. K. i B. B. (1) w wyroku Sądu Rejonowego w Ciechanowie II Wydziału Karnego z dnia 30 września 2013 r., wydanego w sprawie o sygn. akt II K 649/13 wyczerpuje całość jego zobowiązania. Poza tym wskazał, że wypłaty dokonane przez ubezpieczyciela poszkodowanym dokonane były przedwcześnie.

Ponadto pozwany wnosił o powołanie biegłego sądowego (tak jak powód) w celu ustalenia następstwa w zakresie stanu zdrowia poszkodowanych w odniesieniu do zaistniałego wypadku.

W zakresie kwoty 15.050,00 zł podniósł, iż w jego ocenie wypłata ta była przedwczesna i nieuzasadniona. Ponadto kwestionował wysokość tej szkody oraz wnosił o powołanie biegłego sądowego (tak jak powód). Podnosi, iż w ocenie pozwanego do zaistniałego zdarzenia doszło na skutek nieprawidłowego prowadzenia samochodu przez A. K., który nie dostosowując szybkości samochodu do nakazów administracyjnych obowiązujących w tym miejscu oraz nienależycie obserwując jezdnię w znacznym stopniu przyczynił się do zaistniałego wypadku i jego następstw. Jednocześnie pozwany wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedzi na pozwy – k. akt 115-116, 322-323, oświadczenie – k. 306, 347-348, 718 akt)

.....

Postanowieniem z dnia 26 maja 2014 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy zarejestrowane pod sygn. akt I C 452/14, I C 403/14 i I C 367/14 i dalej zarządził prowadzenie ich wspólnie pod sygn. akt I C 367/14. (postanowienie – k. 232 akt)

Postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy zarejestrowane pod sygn. akt I C 171/14 i I C 367/14 i dalej zarządził prowadzenie ich wspólnie pod sygn. akt I C 367/14. (postanowienie – k. 306 akt)

Zarządzeniem z dnia 22 października 2015 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy zarejestrowane pod sygn. akt I C 697/15 i I C 367/14 i dalej zarządził prowadzenie ich wspólnie pod sygn. akt I C 367/14. (zarządzenie – k. 720 akt)

Postanowieniem z dnia 18 maja 2016 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy zarejestrowane pod sygn. akt I C 286/16 i I C 367/14 i dalej zarządził prowadzenie ich wspólnie pod sygn. akt I C 367/14. (postanowienie – k. 834 akt)

.....

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2013 r., w miejscowości O. gm. G., A. G. (1) kierując koparko – ładowarką (...) typu (...) naruszył umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określonym w art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 22 ust. 1 oraz art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w ten sposób, że prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości oraz nie zachował szczególnej ostrożności w związku z czym wyjeżdżając w lewo na skrzyżowaniu z drogi podporządkowanej na drogę wojewódzką nr (...) w kierunku G. nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu A. K. kierującemu samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...), którego pasażerami byli – J. N., B. B. (1) i S. B., poruszającemu się drogą z pierwszeństwem przejazdu od strony miejscowości P. w stronę miejscowości G., wskutek czego spowodował nieumyślnie wypadek drogowy – zmusił kierującego samochodem C. (...) A. K. do wykonania manewru obronnego zmierzającego do uniknięcia zderzenia z koparko – ładowarką w postaci skrętu w prawo w związku z czym kierowany przez niego samochód osobowy uderzył czołowo w przydrożne drzewo, w wyniku czego kierujący i pasażerowie odnieśli obrażenia ciała, zaś samochód w którego wnętrzu został zniszczony. Po zaistnieniu wypadku sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia. Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w dniu 30 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 649/13 wydał wyrok w którym uznał A. G. (1) za winnego popełnienia w/w czynów, tj. przestępstwa z art. 177 § 1 i 2 KK w zw. z art. 178 § 1 KK i przestępstwa z art. 178a § 1 KK i skazał go m.in. na łączną karę 2 lat pozbawienia wolności, którą to zawieszono na okres próby 5 lat, orzeczono w stosunku do niego karę grzywny, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów. Ponadto ustalono, że kierujący samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) A. K. w wyniku wypadku odniósł obrażenia ciała realnie

zagrożające życiu w postaci stłuczenia wątroby z wielomiejscowym pęknięciem i krwotokiem wewnętrznym, natomiast pasażerka samochodu C. (...) B. B. (1) doznała obrażeń ciała powodujących rozstrój zdrowia na okres powyżej 7 dni w postaci złamania przedstawowego podstawy paliczka dystalnego palca drugiego ręki lewej oraz potłuczenia ogólnego powierzchniowego, wobec czego na podstawie art. 46 § 1 KK Sąd orzekł wobec oskarżonego A. G. (1) zadośćuczynienie za doznaną krzywdę na rzecz pokrzywdzonego A. K. w kwocie 40.000,00 zł, zaś na rzecz pokrzywdzonej B. B. (1) w kwocie 6.000,00 zł.

bezsporne, w tym notatki urzędowe (k. 15- 17v akt), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 87-87v akt), zawiadomienie o wszczęciu śledztwa (k.18 akt), opinia (k.19-36v akt), opis sytuacji po zdarzeniu (k. 37-37v akt), wyrok z dnia 30 września 2013 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 649/13 w: aktach sprawy I I K 649/13 – k. 321-323 akt, zeznania świadków - S. B. (k. 349-350 akt), A. K. (k. 350-351 akt), J. N. (k. 351 akt), E. G. (k. 352 akt) J. P. (k. 438 akt), B. B. (2) (k.439-440 akt) P. B. (k. 455 akt), P. O. (k.455-456 akt)

Na drodze gdzie jechał samochodem A. K. wraz z pasażerami można było poruszać się z prędkością 90 km/h. Mężczyzna prowadził samochód z prędkością 69 km/h.

dowód: wyrok wraz z uzasadnieniem z dnia 30 września 2013 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 649/13 w: aktach sprawy I I K 649/13 (k. 321-323 akt), zeznania świadka A. K. (k. 350-351 akt), zeznania świadka P. O. (k. 455 akt)

W dniu 19 grudnia 2013 r. wydano A. K. i B. B. (1) tytuły wykonawcze ze sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie pod sygn. akt II K 649/13. Osoby te złożyli je wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie Urszuli Perdjan (sprawy o sygn. akt Km 38/14 i Km 28/14). Wierzyciele w całości zostali zaspokojeni do wskazanych w wyroku karnym kwot w toku postępowania egzekucyjnego.

bezsporne, w tym dowód: wniosek poszkodowanego A. K. i wniosek poszkodowanej B. B. (1) o wydanie odpisu wyroku z dnia 30 września 2013 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 649/13 wraz z klauzulą wykonalności w: aktach sprawy II K 649/13 – k. 360-361 akt, postanowienia z dnia 19 grudnia 2013 r. o nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi wydanemu przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 649/13 w zakresie pkt 9 w: aktach sprawy II K 649/13 – k. 372-373 akt, pisma komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie Urszuli Perdjan w: aktach sprawy II K 649/13 – k. 381, 383, 385, 389 akt, zeznania świadka A. K. (k. 350-351 akt), zeznania pozwanego A. G. (1) (k 989 akt)

Sprawca wypadku A. G. (1) był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W. (umowa ubezpieczenia nr (...)).

bezsporne, w tym potwierdzenie zawarcia umowy OC (k. 74 akt)

W wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. obrażeń doznał kierujący pojazdem marki C. (...) o nr rej. (...) A. K.. Na skutek doznanych obrażeń poszkodowany został przewieziony do (...) Szpitala Wojewódzkiego w C.. Mężczyzna na skutek powyższego zdarzenia doznał ciężkich obrażeń ciała realnie zagrażających jego życiu w postaci stłuczenia wątroby z wielomiejscowym pęknięciem i krwotokiem wewnętrznym. Poszkodowany okresie 11-14 kwietnia 2013 r. przebył dwie operacje chirurgiczne, a następnie transportem lotniczym został przewieziony do (...) Szpitala (...) MSWiA, gdzie w Klinice (...) przebywał w okresie 14-20 kwietnia 2013 r., przechodząc kolejną operację chirurgiczną. Ponadto na skutek wypadku A. K. doznał urazu psychicznego. Stan zdrowia poszkodowanego wymagał dalszego leczenia w warunkach domowych. Opiekę nad A. K. sprawował jego brat P. K., który pomagał poszkodowanemu w wykonywaniu codziennych podstawowych czynności, tj. np. higiena osobista. Na skutek wypadku poszkodowany nie był w stanie pracować, w związku z czym musiał przebywać na zwolnieniach lekarskich. Do pracy wrócił w listopadzie 2013 r. Nadal jest na diecie. Miał też rehabilitację w związku z urazem kręgosłupa szyjnego i zerwaniem więzadeł mięśni klatki piersiowej. Lekarz orzecznik z zakresu chirurgii ogólnej stwierdził u poszkodowanego 15% uszczerbku na

zdrowiu, a lalkarz neurolog ustalił 1 % uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził 25% uszczerbku na zdrowiu. Ponadto biegły sądowy stwierdził jako rozpoznanie – przebyte uszkodzenie wątroby z krwakiem pourazowym. Słuczenie podudzia lewego i stawu kolanowego i przebyte wykręcenie kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym szyjno – barkowym obustronnym.

dowód: karty leczenia poszkodowanego A. K. (k. 38-62v akt), orzeczenia lekarzy orzeczników (k. 63-68 akt), fotografie ukazujące obrażenia ciała poszkodowanego A. K. (k. 69- 69v akt), oświadczenia brata poszkodowanego A. P. K. o opiece nad nim (k. 70 akt), zwolnienia lekarskie (k. 71-73), dowód rejestracyjny samochodu należącego do P. K. – k. 75-75v akt, opinia biegłego sądowego S. D. (k. 486-487 akt)

W dniu 16 maja 2013 r. A. K. zgłosił szkodę do ubezpieczyciela. W pismach z dnia 30 lipca 2013 r, 12 sierpnia 2013 r. i 27 września 2013 r. poszkodowany przesłał dalszą dokumentacją celem dołączania do akt szkody, było to m.in. zaświadczenie o zarobkach – na kwotę 3.444,00 zł, pismo zakładu optycznego stwierdzające uszkodzenie okularów i niemożność ich naprawy, faktura VAT potwierdzająca zakup okularów, fotografia uszkodzonych okularów, rachunek potwierdzający zapłatę za zakup okularów na kwotę 669,00 zł, wykaz zniszczonej odzieży wraz z podaniem jej wartości na kwotę 458,89 zł, faktury VAT oraz rachunki za zakup leków w kwotach - 16,66 zł i 77,00 zł, zestawienie kosztów związanych z odwiedzinami poszkodowanego przez jego brata P. K. w szpitali w kwocie 1.444,00 zł.

dowód: zgłoszenie szkody (k.77-78 akt), pełnomocnictwo i dyspozycja (k.79-80 akt), oświadczenia (k.81-82 akt), zgłoszenie: centrum windykacji należności (k. 83-86 akt), pisma - uzupełnienie dokumentacji (k.88-90 akt), zaświadczenie o zarobkach (k. 91 akt), pismo zakładu optycznego stwierdzające uszkodzenie okularów (k.92 akt), faktura VAT za zakup okularów (k.93 akt), fotografia uszkodzonych okularów (k.94 akt), rachunek za zapłatę okularów (k.96 akt), wykaz zniszczonej w wyniku wypadku odzieży (k.95 akt), faktury VAT oraz rachunki za zakup leków (k.97-98 akt), zestawienie kosztów dojazdów opiekuna poszkodowanego P. K. do placówek medycznych, prawo jazdy P. K. oraz dowód rejestracyjny samochodu osobowego A. nr (...) (...) P. K. potwierdzającego (k. 99-100 akt), zeznania świadków - A. K. (k. 350-351 akt), P. K. (k.457 akt)

Pismami z dnia 7 sierpnia 2013 r., 23 września 2013 r. i 27 września 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomiło poszkodowanego A. K. o przyznaniu na jego rzecz świadczenia:

- 17.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia,
- 565,49 zł tytułem refundacji kosztów przejazdów mających związek z wypadkiem, [nie całe]
- 96,00 zł tytułem refundacji kosztów opieki osób trzecich,
- 29,90 zł tytułem odszkodowania za zniszczoną odzież,
- 210,00 tytułem dopłaty odszkodowania za zniszczoną odzież,
- 200,00 tytułem odszkodowania za zniszczone okulary,
- 3.444,00 zł tytułem odszkodowania za utracony dochód,
- 469,00 zł tytułem dopłaty odszkodowania za zniszczone okulary,
- koszty leków.

dowód: pismo WARTA z dnia 7 sierpnia 2013 r., 23 września 2013 r. i 27 września 2013 r. (k.101-101v akt)

W dniu 9 sierpnia 2013 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu A. K. kwotę 17.691,39 zł, w dniu 25 września 2013 r. kwotę 3.854,00 zł i w dniu 1 października 2013 r. kwotę 469,00 zł (łącznie: 22.014,39 zł).

dowód: wpłata z dnia 9 sierpnia 2013 r. (k. 104 akt), wpłata z dnia 25 września 2013 r. (k. 105 akt), wpłata z dnia 1 października 2013 r. (k. 106 akt), zeznania świadka A. K. (k. 350-351 akt)

W dniu 17 stycznia 2014 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 22.014,39 zł, w terminie do dnia 3 lutego 2014 r. Pismem z dnia 4 lutego 2014 r. powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty wskazanej wyżej należności. Na żadne z wezwań pozwany nie odpowiedział.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 17 stycznia 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k.107-108v akt), wezwanie do zapłaty z dnia 4 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k.109-110v akt)

.....

W wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. również pasażer pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) S. B. doznał obrażeń ciała i został przewieziony do (...) szpitala. Były to obrażenia w postaci urazu głowy i klatki piersiowej, uszkodzenia grupy mięśni przywodzicieli lewego uda, złamania kompensacyjnego kręgu (...) oraz ogólnych potłuczeń. W szpitalu był 10 dni. Leżał na oddziale chirurgii. Miał m.in. szycie ran na nodze. Później przechodził badania neurologiczne, ortopedyczne. Do pracy wrócił przed upływem 30 dni od dnia wypadku. Po wyjściu ze szpitala leczył się w przychodni lekarza rodzinnego oraz u lekarza ortopedy i w poradni rehabilitacyjnej. K. przechodził zabiegi rehabilitacyjne w przychodni na ul. (...) w C. i później w przychodni na ulicy (...) w C.. Przy wyjściu ze szpitala otrzymał skierowanie na gorset ortopedyczny i usztywnienie szyi. Lekarz orzecznik z zakresu ortopedii stwierdził 7 % uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził 25% uszczerbku na zdrowiu. Ponadto biegły sądowy stwierdził jako rozpoznanie – przebyte złamanie kompresyjne kręgu (...), przebyte stłuczenie podudzia lewego i następującą raną tłuczoną wymagającą interwencji chirurgicznej.

dowód: dokumentacja dot. leczenia poszkodowanego S. B. (k. 152-159v, 671-673, 681-699, 808-814v, 407-429 akt), fotografia ukazujące obrażenia ciała poszkodowanego S. B. (k.700-700v, 816-816v akt), orzeczenie lekarza orzecznika (k. 160-161v, 679-680v, 806-807v akt), zeznania świadka S. B. (k. 349-350 akt), opinia biegłego sądowego S. D. (k. 482-483 akt), opinia biegłego sądowego H. O. (k. 926-930 akt), uzupełniająca opinia biegłego sądowego H. O. (k. 961-963 akt)

W dniu 16 maja 2013 r. r. S. B. zgłosił szkodę do ubezpieczyciela. Przedłożył dokumentację celem dołączenia do akt szkody, była to - faktury VAT za leki i zestawienie kosztów leczenia na łączną kwotę 256,07 zł.

dowód: zgłoszenie: centrum windykacji należności (k.143-146 akt), zgłoszenie szkody (k.147-148, 668-670v, 674-675, 796-799, 800 akt), pełnomocnictwo (k. 149, 676, 801 akt), dyspozycja (k.163, 702, 820 akt), oświadczenie (k.678, 805 akt), faktury VAT za leki – 73,43 zł (k.150-151, 815 akt), zestawienie kosztów leczenia poszkodowanego S. B. (k. 162, 815v akt), zeznania świadka S. B. (k. 349-350 akt)

Pismem z dnia 20 maja 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomiło poszkodowanego S. B. o przyznaniu na jego rzecz świadczenia:

- 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia,
- 245,43 zł tytułem refundacji wydatków poniesionych na zakup środków medycznych.

dowód: pismo WARTA z dnia 20 maja 2013 r. (k.164-164v, 818 akt),

W dniu 21 maja 2013 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu S. B. kwotę 6.245,43 zł.

dowód: wpłata z dnia 21 maja 2013 r. (k. 165 akt), zeznania świadka S. B. (k. 349-350 akt)

W dniu 13 lutego 2014 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 6.245,43 zł, w terminie do dnia 27 lutego 2014 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 13 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.166-167 akt)

W odpowiedzi na pismo poszkodowanego z dnia 24 lutego 2014 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 4 marca 2015 r. zawiadomiło poszkodowanego S. B. o ponownym rozpatrzeniu jego roszczeń i przyznaniu na jego rzecz świadczenia:

- 8.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia i w związku z tym dopłatą 2.000,00 zł

dowód: pismo WARTA z dnia 4 marca 2015 r. (k.701-701v, 819 akt)

W dniu 5 marca 2015 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu S. B. kwotę 2.000,00 zł tytułem dopłaty zadośćuczynienia.

dowód: wpłata z dnia 5 marca 2015 r. (k. 703 akt), zeznania świadka S. B. (k. 349-350 akt)

W dniu 10 kwietnia 2015 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 2.000,00 zł, w terminie do dnia 24 kwietnia 2015 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 10 kwietnia 2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.704-705 akt)

W dniu 18 listopada 2015 r. Towarzystwo (...) S.A. oraz poszkodowany S. B. zawarli ugodę, w której ubezpieczyciel zobowiązał się wpłacić na rzecz poszkodowanego kwotę 25.000,00 zł tytułem wszelkich roszczeń związanych z doznanymi obrażeniami wskutek zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. objętego ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia nr (...). Z kwoty 25.000,00 zł ubezpieczyciel wypłacił dotychczas kwotę 8.245,43 zł, zaś pozostałą kwotę tj. 16.754,57 zł ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu w dniu 19 listopada 2015 r. Poszkodowany S. B. w treści ugody oświadczył, iż kwota ugody zaspokaja całkowicie wszelkie jego roszczenia w związku z doznanymi obrażeniami w skutek zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. i zrzeka się wszelkich dalszych roszczeń obecnych i przyszłych.

dowód: ugoda z dnia 18 listopada 2015 r. (k. 817 akt), wpłata z dnia 19 listopada 2015 r. (k. 821 akt), zeznania świadka S. B. (k. 349-350 akt)

W dniu 23 listopada 2015 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 16.754,57 zł, w terminie do dnia 8 grudnia 2015 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 23 listopada 2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 822 akt)

.....

W wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. również pasażerka pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) B. B. (1) doznała obrażeń ciała. Z miejsca zdarzenia została zabrana do (...) szpitala na 3-godzinne oględziny. Obrażenia które doznała kobieta to - złamanie podstawy paliczka dystalnego palca drugiego lewej ręki oraz ogólne potłuczenia ciała. Po tym zdarzeniu była przez 3 tygodnie na zwolnieniu lekarskim. Po 2 tygodniach, kiedy zesza opuchlizna z lewej ręki okazało się, że palec wskazujący był dalej opuchnięty i po prześwietleniu okazało się, że jest złamany. Poszkodowana leczyła się w szpitalu, przychodniach specjalistycznych: chirurgicznej, neurologicznej i psychologicznej. Ponadto podjęła leczenie u psychologa i psychiatry. Do tej pory ma nieaktywny palec, tzn. jej palec zgina się do połowy, ale nie może nic nim chwycić, bo jest zerwany nerw. Pracuje i powyższe nie przeszkadza jej w pracy, bo pracuje przy komputerze. Natomiast przeszkadza jej to w domu – nie może chwycić niczego w dwie ręce. Dolegliwości bólowe trwały przez kilka miesięcy. Najdłużej bolały ją żebra. Przez 6 tygodni miała szynę na ręce i nie mogła nic robić. Korzystała z pomocy osób trzecich w codziennym funkcjonowaniu. Jej mąż musiał ją kąpać i zajmować się domem. W tej chwili leczy się psychiatrycznie. Lekarz orzecznik z zakresu neurologii oraz biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził 1 % uszczerbku na zdrowiu. Ponadto biegły sądowy stwierdził jako rozpoznanie – przebyte stłuczenie kola prawego oraz przebyte złamanie paliczka paznokciowego palca II ręki lewej u osoby praworęcznej.

dowód: dokumentacja dot. leczenia poszkodowanej B. B. (1) (k. 200-217, 365-403 akt), fotografie ukazujące obrażenia ciała poszkodowanej (k. 218 akt), orzeczenie lekarza orzecznika (k. 219-220 akt), zeznania świadka B. B. (1) (k.439-440 akt), opinia biegłego sądowego S. D. (k. 479 akt), opinia uzupełniająca biegłego sądowego S. D. (k. 729 akt)

W dniu 20 maja 2013 r. B. B. (1) zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela. Przedłożyła dokumentację lekarską celem dołączenia do akt szkody.

dowód: zgłoszenie: centrum windykacji należności (k.192-195 akt), zgłoszenie szkody (k.196-197 akt), pełnomocnictwo (k. 198 akt), dyspozycja (k.221 akt)

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomiło poszkodowaną B. B. (1) o przyznaniu na jej rzecz świadczenia:

- 2.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia.

dowód: pismo WARTA z dnia 3 czerwca 2013 r. (k.222-222v akt)

W dniu 5 czerwca 2013 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej B. B. (1) kwotę 2.000,00 zł.

dowód: wpłata z dnia 5 czerwca 2013 r. (k. 225 akt), zeznania świadka B. B. (1) (k.439-440 akt)

W dniu 14 lutego 2014 r. Towarzystwo (...) S.A. oraz poszkodowana B. B. (1) zawarli ugodę, w której ubezpieczyciel zobowiązał się wpłacić na rzecz poszkodowanej kwotę 4.500,00 zł tytułem wszelkich roszczeń związanych z doznanymi obrażeniami wskutek zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. objętego ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia nr (...). Z kwoty 4.500,00 zł objętej ugodą ubezpieczyciel wypłacił już kwotę 2.000,00 zł, zaś pozostałą kwotę tj. 2.500,00 zł ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej w dniu 28 lutego 2014 r. Poszkodowana B. B. (1) w treści ugody oświadczyła, iż kwota ugody zaspokaja całkowicie wszelkie jej roszczenia w związku z doznanymi obrażeniami w skutek zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. i zrzeka się wszelkich dalszych roszczeń obecnych i przyszłych.

dowód: ugoda z dnia 14 lutego 2014 r. (k. 223 akt) wpłata z dnia 28 lutego 2014 r. (k. 226 akt), zeznania świadka B. B. (1) (k.439-440 akt)

W dniu 7 marca 2014 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 4.500,00 zł, w terminie do dnia 24 marca 2014 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 7 marca 2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.227-228 akt)

.....

W wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki C. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność kierującego A. K.. Miał on rozległe uszkodzenia – cały przód i całe zawieszenie w wyniku wypadku zostało zniszczone, przednia szyba była popękana, koło przekrzywione, były wystrzelone poduszki powietrzne. Po oględzinach samochód został odholowany do rodziców A. K.. Nie było możliwości samodzielnej jazdy tym samochodem.

dowód: fotografie samochodu (k. 287-292v akt, zeznania świadków – P. O. (k. 455-456 akt), P. K. (k.457 akt)

W dniu 7 maja 2013 r. A. K. zgłosił szkodę do ubezpieczyciela. Przedłożył opinię biegłego sądowego A. W. sporządzoną na zlecenie Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie w sprawie Ds. 862/13/Sp.

dowód: zgłoszenie: centrum windykacji należności (k.255-259 akt), zgłoszenie szkody (k.260-263 akt), opinia sporządzona przez biegłego sądowego A. W. sporządzoną na zlecenie Prokurator Rejonowej w Ciechanowie w sprawie Ds. 862/13/Sp. (k. 263- 280v akt)

W toku przeprowadzonego postępowania mającego na celu likwidację szkody, ustalono, że szkoda powstała w pojeździe marki C. (...) o nr rej. (...) należącym do poszkodowanego A. K. wynosiła 15.050,00 zł.

dowód: informacja o wysokości szkody w pojeździe (k. 281 akt), wycena (k. 282-285v), analiza techniczno-ekonomiczna szkody (k.286 akt), fotografie samochodu (k. 287-292v akt),

Pismem z dnia 9 lipca 2013 r. Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomiło poszkodowanego A. K. o przyznaniu na jego rzecz ustalonego wyżej odszkodowania

dowód: pismo WARTA z dnia 9 lipca 2013 r. (k.293 akt)

W dniu 10 lipca 2013 r. ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu A. K. kwotę 15.050,00 zł.

dowód: wpłata z dnia 10 lipca 2013 r. (k. 294 akt)

W dniu 20 grudnia 2013 r. powód wysłał pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 15.050,00 zł w terminie do dnia 4 stycznia 2014 r.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.295-296 akt)

Rzeczywista wartość rynkowa uszkodzonego pojazdu wynosiła 2.000,00 zł. A. K. sprzedał samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...) po wypadku za kwotę 3.450,00 zł.

dowód: zeznania świadka A. K. (k. 350-351 akt), opinia uzupełniająca biegłego sądowego Z. K. (k. 867-889 akt), umowa sprzedaży (k. 994 akt)

Przeprowadzona przez biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego Z. K. analiza możliwych do zaistnienia przypadków zdarzenia nie daje podstaw do stwierdzenia, aby kierujący samochodem osobowego marki C. (...) o nr rej. (...) przyczynił się w jakikolwiek sposób do zaistnienia wypadku drogowego w dniu 11 kwietnia 2013 r.

dowód: opinia biegłego sądowego Z. K. (k. 554-582 akt), opinia złożona przez biegłego sądowego Z. K. ustanie do protokołu rozprawy na posiedzeniu w dniu 18 maja 2016 r. (k. 835 akt), opinia uzupełniająca biegłego sądowego Z. K. (k. 867-889 akt)

Wysokość niezbędnych i uzasadnionych kosztów naprawy samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) określone przy uwzględnieniu średniej stawki roboczogodzinowej stosowanej w specjalistycznych warsztatach napraw pojazdów samochodowych bez autoryzacji producenta pojazdu, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu niezbędnych części zamiennych pochodzących z autoryzowanej przez producenta sieci sprzedaży części zamiennych wynosiłyby 80.615,41 zł wraz z VAT. Z ekonomicznego punktu widzenia naprawa pojazdu byłaby nieopłacalna. Wartość rynkowa pojazdu w dniu powstania uszkodzeń, tj. w dniu 11 kwietnia 2013 r. wynosiła 16.500,00 zł wraz z VAT.

dowód: opinia biegłego sądowego Z. K. (k. 554-582 akt), opinia złożona przez biegłego sądowego Z. K. ustanie do protokołu rozprawy na posiedzeniu w dniu 18 maja 2016 r. (k. 835 akt), opinia uzupełniająca biegłego sądowego Z. K. (k. 867-889 akt)

.....

A. G. (1) prowadzi działalność gospodarczą, z tego tytułu osiąga dochód 2.000,00 zł netto miesięcznie. Jest żonaty. Jego żona prowadzi własną działalność, z której osiąga dochód 1.500,00 zł miesięcznie.

dowód: zeznania pozwanego A. G. (1) (k 989 akt)

.....

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Ciechanowie II Wydziału Karnego o sygn. II K 649/13, w szczególności wyroku i jego uzasadnienia, opinii i opinii uzupełniających – biegłych sądowych - S. D., H. O. i Z. K. oraz zeznań świadków – A. K., S. B., J. N., B. B. (2), E. G., K. G., J. P., P. B., P. O. i P. K. oraz zeznań samego pozwanego A. G. (1).

Sąd uwzględnił zebrane w sprawie dokumenty, w szczególności dokumentację medyczną dotyczącą osób poszkodowanych w wypadku z dnia 11 kwietnia 2013 r., korespondencję między poszkodowanymi a ubezpieczycielem, dowody wypłaty świadczenia przez ubezpieczyciela poszkodowanym oraz wezwania pozwanego do zapłaty. Ich prawdziwość nie była przez strony kwestionowana i nie budzi wątpliwości.

Sąd uwzględnił w całości opinie biegłych sądowych. Były one jasne, klarowne i sporządzone przez osoby mające fachową wiedzę w pożądanym przez Sąd zakresie. Ponadto każda z przedstawionych przez biegłych opinia była przekonująco uzasadniona, po przeprowadzeniu analizy dokumentów sprawy i badań świadków – uczestników wypadku (biegły lekarz i biegła psycholog) oraz po przeprowadzeniu analizy dokumentacji dotyczących uszkodzonego samochodu A. K..

Sąd za wiarygodne uznał zeznania powoda i świadków, gdyż są ze sobą zgodne i wzajemnie się uzupełniają oraz są logiczne i spójne. Ponadto znajdują w przeważające mierze odzwierciedlenie w dokumentach zebranych w sprawie. Opisywane przez świadków przeżycia związane z wypadkiem oraz ich wcześniejszy i obecny stan zdrowia – po opinii biegłych nie był przez żadną ze stron kwestionowany. Sąd nie uwzględnił jedynie zeznań świadka E. G. w zakresie w którym wskazał, że w miejscu w którym miał miejsce wypadek było ograniczenie prędkości, co jest sprzeczne z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu karnym. Poza tym jak sam świadek podał – „myślę, że w tym miejscu jest ograniczenie prędkości do 70 km/h”, a więc nie był w ogóle tego pewny – „tylko teraz nie pamiętam czy przed tym miejscem czy za tym miejscem” oraz zeznań świadka K. G., który podał – „tam jest ograniczenie prędkości do 70 km/h. Na chwilę obecną jest za skrzyżowaniem w kierunku C.. W momencie, kiedy był wypadek było przed. Znak został przeniesiony około 2 miesiące po wydarzeniu”. Po dopytaniu przez Sąd wskazał już – „może rzeczywiście ten znak był za skrzyżowaniem, ale na pewno został przesunięty jeszcze dalej”.

.....

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności wypadku komunikacyjnego z dnia 11 kwietnia 2013 r. nie budziły wątpliwości i nie były w niniejszej sprawie przedmiotem sporu pomiędzy stronami. Bezspornym bowiem było, że sprawcą przedmiotowego wypadku był pozwany A. G. (1), który kierował wówczas koparką i będąc w stanie po spożyciu alkoholu, doprowadził do wypadku i powstania szkody u poszkodowanych, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia. Powyższe ustalenia wynikały też jednoznacznie z wyroku karnego skazującego i wiązały w tym zakresie Sąd rozstrzygający w postępowaniu cywilnym zgodnie z art. 11 KPC. Bezspornym było również to, że pojazd mechaniczny sprawcy był wówczas objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC komunikacyjnym), na skutek umowy ubezpieczenia zawartej z firmą Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. (umowa ubezpieczenia nr (...)) W świetle powyższego przesłanki odpowiedzialności deliktowej bezpośredniego sprawcy wypadku komunikacyjnego – A. G. (1), wobec osób trzecich, za negatywne skutki tego zdarzenia (wynikające wprost z art. 436 § 1 i 2 KC w zw. z art. 435 KC) zostały spełnione w niniejszej sprawie. Jednocześnie odpowiedzialność ubezpieczyciela wynikała bezpośrednio z treści art. 822 § 1 KC, zgodnie z którym ubezpieczyciel przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może przy tym dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4). Jednocześnie odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu zawartej przez posiadacza pojazdu mechanicznego umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) została sprecyzowana ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Z

treści art. 34 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłacenia odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, którego następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, roztrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Szczegółowe zasady wypłacania świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia zostały określone w innych przepisach ustawy (tj. art. 13 i nast.). W świetle przytoczonych okoliczności odpowiedzialność Ubezpieczyciela za negatywne skutki wypadku drogowego z dnia 11 kwietnia 2013 r. nie budziła żadnych wątpliwości. Ubezpieczyciel nie kwestionował zasad tej odpowiedzialności, co więcej uznając (w pewnym zakresie) roszczenie poszkodowanych w wypadku (oparte na podstawie art. 444 i 445 KC dobrowolnie wypłacił na ich rzecz zadośćuczynienia oraz odpowiednio odszkodowania.

W związku z tym też zdarzeniem powód – Ubezpieczyciel dochodził w niniejszej sprawie (na zasadzie regresu) od sprawcy wypadku równowartości świadczenia wypłaconego na rzecz poszkodowanych. Powyższe roszczenie strony powodowej należało rozpatrywać w kontekście art. 43 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 tj.) zgodnie z którym zakładowi ubezpieczeń oraz Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, w przypadkach określonych w art. 98 ust. 2 pkt 1, przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący:

- 1) wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii;
- 2) wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa;
- 3) nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa;
- 4) zbiegł z miejsca zdarzenia.

Przysługujące zakładowi ubezpieczeń roszczenie zwrotne nazywane jest w doktrynie tzw. „regresem nietypowym”, który należy wyraźnie odróżnić od regresu ubezpieczeniowego przewidzianego w art. 828KC, gdyż uprawnienie regresowe wynikające z tego przepisu może być kierowane jedynie do osób trzecich, które odpowiadają za szkodę, natomiast roszczenie zwrotne zastrzeżone w obowiązkowym ubezpieczeniu OC przysługuje przeciwko ubezpieczonemu – kierującemu pojazdem. W takiej sytuacji nie dochodzi zatem do przejścia roszczeń ubezpieczającego (ubezpieczonego) na zakład ubezpieczeń, a ewentualnie do przejścia roszczeń samego poszkodowanego (tak m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 11 października 2012 r., wydany w sprawie o sygn. akt I ACa 240/12 – LEX nr 1254472). Przesłanką konieczną do powstania prawa regresu w stosunku do kierującego jest wypłacenie przez zakład ubezpieczeń świadczeń na rzecz poszkodowanego i właśnie z tym momentem – z mocy samego prawa – powstaje prawo zwrotnego dochodzenia roszczenia, które z tą samą chwilą staje się wymagalne. Powstaje zasadniczo nowa wierzytelność, choć pod wieloma względami jest ona jednak uzależniona od istnienia wierzytelności pierwotnej (podstawowej), jaka została zaspokojona przez zapłatę świadczenia ubezpieczeniowego. Wierzytelność pierwotna, która przysługiwała poszkodowanemu, została zaspokojona i dzięki temu powstało roszczenie zwrotne zakładu ubezpieczeń. W świetle powyższych rozważań, treść przepisu art. 43 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie pozostawiała wątpliwości, że Ubezpieczycielowi, który w ramach umowy ubezpieczenia OC dokonuje wypłaty świadczenia na rzecz poszkodowanego, przysługuje roszczenie zwrotne wobec sprawcy szkody w przypadku spełnienia choćby jednej z przesłanek wskazanych w tym przepisie. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że Ubezpieczyciel musi udowodnić, że istniały podstawy prawne do wypłaty takiego świadczenia na rzecz osoby poszkodowanej, zaś jego wysokość była adekwatna do rozmiaru powstałej szkody.

W odniesieniu do niniejszej sprawy bezspornym było, że sprawca wypadku – pozwany A. G. (1) w chwili tego zdarzenia był w stanie nietrzeźwości, a zatem spełnione zostały przesłanki formalne do żądania przez Ubezpieczyciela zwrotu równowartości świadczenia wypłaconego poszkodowanemu (z art. 43 pkt 1 i 4 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych). Jednocześnie w toku postępowania likwidacyjnego powód przyznał i wypłacił poszkodowanemu A. K. świadczenie z tytułu szkody na osobie w łącznej kwocie 22.014,39 zł – w tym zadośćuczynienie w wysokości 17.000,00 zł z tytułu doznanej krzywdy i odszkodowanie w wysokości 5.014,39 zł z tytułu poniesionych przez poszkodowanego kosztów (refundacja kosztów przejazdów mających związek z wypadkiem, refundacja kosztów opieki osób trzecich, odszkodowanie za zniszczoną odzież, odszkodowanie za utracony dochód, odszkodowania za zniszczone okulary), poszkodowanemu S. B. – 24.754,57 zł – z czego 24.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 754,57 zł tytułem odszkodowania kosztów zakupu środków medycznych. Poszkodowanej B. B. (1) - 4.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Poszkodowanemu A. K. świadczenie z tytułu szkody na mieniu kwocie 15.050,00 zł tytułem odszkodowania.

Pozwany w toku procesu nie negował swojej odpowiedzialności za skutki wypadku z dnia 11 kwietnia 2013 r. co do zasady, wskazywał jedynie, że w jego ocenie spełnił on żądanie uiszczając na rzecz A. K. i B. B. (1) orzeczone w wyroku karnym kwoty zadośćuczynienia odpowiednio – 40.000,00 zł i 6.000,00 zł, wskazując tym samym, że na jego poczet winne być zaliczone te kwoty. Pozwany nie negował faktu, iż powodowi w związku z obrażeniami doznanymi przez poszkodowanych w czasie kolizji, przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie na podstawie art. 444 § 1 zd. 1 w zw. z art. 445 § 1 k.c. Wskazywał jednak, iż zadośćuczynienie to jest zawyżone. Odnosząc się do powyższej kwestii i powołując się na orzecznictwo wskazał na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jako sposobu naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci doznanego cierpienia fizycznego i psychicznego. Poza tym kwestionował wartość wypłaconego odszkodowania wypłaconego poszkodowanemu A. K. w związku ze szkodą na jego pojeździe, wskazując na jego przyczynienie się w wypadku.

Pojęcie „odpowiedniej sumy”, którym posługuje się art. 445 § 1 KC ma niedookreślony charakter i w judykaturze wypracowane zostały kryteria, którymi należy się kierować, określając rozmiar przysługującego poszkodowanemu świadczenia. Należą do nich czynniki obiektywne, jak czas trwania oraz stopień intensywności cierpienia fizycznego i psychicznego, nieodwracalność skutków urazu, wiek poszkodowanego, szanse na przyszłość. Za czynniki subiektywne uznane zostały: poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa, niemożność czynnego uczestniczenia w sprawach rodziny, konieczność korzystania z pomocy innych osób w sprawach życia codziennego. Przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia w chwili obecnej jest brany pod uwagę jedynie w sposób poboczny „poziom stopy życiowej społeczeństwa”, bowiem prezentowany we wcześniejszym orzecznictwie pogląd o utrzymywaniu zadośćuczynienia w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa stracił znaczenie, z uwagi na znaczne rozwarstwienie społeczeństwa pod względem poziomu życia i zasobności majątkowej. Kryterium decydującym o przyznanej zadośćuczynieniu jest więc rozmiar krzywdy i odniesiona do niej ekonomicznie odczuwalna wartość, adekwatna do warunków gospodarki rynkowej. Okoliczności wpływające na określenie wysokości zadośćuczynienia, jak i kryteria ich oceny, muszą być przy tym zawsze rozważane indywidualnie w związku z konkretną osobą poszkodowanego i sytuacją życiową, w której się znalazł. Wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanemu krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że to wysokość zadośćuczynienia wskazana przez stronę powodową odpowiada pełnej krzywdzie i cierpieniu jakie doznali pasażerowie samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...).

Kierowca A. K. w wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. doznał ciężkich obrażeń ciała realnie zagrażających jego życiu w postaci stłuczenia wątroby z wielomiejscowym pęknięciem i krwotokiem wewnętrznym, przebył on kilkanaście operacji w różnych specjalistycznych ośrodkach szpitalnych. Po wyjściu ze szpitala wymagał dalszego leczenia w warunkach domowych. Opiekę nad nim sprawował jego brat P. K., który pomagał poszkodowanemu w wykonywaniu codziennych podstawowych czynności. Na skutek wypadku poszkodowany nie był w stanie pracować w

związku z czym musiał przebywać na zwolnieniach lekarskich. Miał też rehabilitację w związku z urazem kręgosłupa szyjnego i zerwaniem więzadeł mięśni klatki piersiowej. Lekarz orzecznik z zakresu chirurgii ogólnej stwierdził u poszkodowanego 15% uszczerbku na zdrowiu, a lekarz neurolog ustalił 1 % uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził, aż 25% uszczerbku na zdrowiu. Ponadto biegły sądowy stwierdził jako rozpoznanie – przebyte uszkodzenie wątroby z krwiakiem pourazowym. Stłuczenie podudzia lewego i stawu kolanowego i przebyte wykręcenie kręgosłupa szyjnego z zespołem korzeniowym szyjno – barkowym obustronnym.

Powyższe okoliczności wskazują, że adekwatne do doznanych przez poszkodowanego cierpień fizycznych i psychicznych będzie zadośćuczynienie w kwocie 17.000,00 zł oraz odszkodowanie w wysokości 5.014,39 zł z tytułu poniesionych przez poszkodowanego kosztów (refundacja kosztów przejazdów mających związek z wypadkiem, refundacja kosztów opieki osób trzecich, odszkodowanie za zniszczoną odzież, odszkodowanie za utracony dochód, odszkodowania za zniszczone okulary) Kwota przyznanego mu odszkodowania została udowodniona w toku postępowania likwidacyjnego przedłożonymi do niego dowodami i nie była kwestionowana w niniejszym postępowaniu.

Pasażer S. B. w wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy i klatki piersiowej, uszkodzenia grupy mięśni przywodzicieli lewego uda, złamania kompensacyjnego kręgu (...) oraz ogólnych potłuczeń. W szpitalu był 10 dni. Leżał na oddziale chirurgii. Miał m.in. szycie ran na nodze. Później przechodził badania neurologiczne, ortopedyczne. Po wyjściu ze szpitala leczył się w przychodni lekarza rodzinnego oraz u lekarza ortopedy i w poradni rehabilitacyjnej. K. przechodził zabiegi rehabilitacyjne w przychodni na O. i później w przychodni na ulicy (...). Przy wyjściu ze szpitala otrzymał skierowanie na gorset ortopedyczny i usztywnienie szyi. Lekarz orzecznik z zakresu ortopedii stwierdził 7 % uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził aż 25% uszczerbku na zdrowiu.

Powyższe okoliczności wskazują, że adekwatne do doznanych przez poszkodowanego cierpień fizycznych i psychicznych będzie zadośćuczynienie w kwocie 24,000,00 zł oraz 754,57 zł tytułem odszkodowania kosztów zakupu środków medycznych. Kwota przyznanego mu odszkodowania została udowodniona w toku postępowania likwidacyjnego przedłożonymi do niego dowodami i nie była kwestionowana w niniejszym postępowaniu.

Pasażerka B. B. (1) wyniku zdarzenia z dnia 11 kwietnia 2013 r. doznała złamania podstawy paliczka dystalnego palca drugiego lewej ręki oraz ogólnego potłuczenia ciała. Po tym zdarzeniu była przez 3 tygodnie na zwolnieniu lekarskim. Po 2 tygodniach, kiedy zesza opuchlizna z lewej ręki okazało się, że palec wskazujący był dalej opuchnięty i po prześwietleniu okazało się, że jest złamany. Poszkodowana leczyła się w szpitalu, przychodniach specjalistycznych: chirurgicznej, neurologicznej i psychologicznej. Ponadto podjęła leczenie u psychologa i psychiatry. Do tej pory ma nieaktywny palec, tzn. jej palec zgina się do połowy, ale nie może nic nim chwycić, bo jest zerwany nerw. Pracuje i powyższe nie przeszkadza jej w pracy, bo pracuje przy komputerze. Natomiast przeszkadza jej to w domu – nie może chwycić niczego w dwie ręce. Dolegliwości bólowe trwały przez kilka miesięcy. Najdłużej bolały ją zębra. Przez 6 tygodni miała szynę na rękę i nie mogła nic robić. Korzystała z pomocy osób trzecich w codziennym funkcjonowaniu. Jej mąż musiał ją kąpać i zajmować się domem. W tej chwili leczy się psychiatrycznie. Lekarz orzecznik z zakresu neurologii oraz biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził 1 % uszczerbku na zdrowiu.

Powyższe okoliczności wskazują, że adekwatne do doznanych przez poszkodowaną cierpień fizycznych i psychicznych będzie zadośćuczynienie w kwocie 4.500,00 zł.

Drugą kwestią sporną między stronami była możliwość „zaliczenia” przez pozwanego na poczet należnego powodowi zadośćuczynienia kwot środka karnego zasądzonego w wyroku karnym z art. 46 § 1 KK – zadośćuczynienia orzeczonego w postępowaniu karnym bezpośrednio od sprawcy szkody, tj. A. G. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. K. w kwocie 40.000,00 zł oraz A. G. (1) na rzecz pokrzywdzonej B. B. (1) w kwocie 6.000,00 zł, które to kwoty w całości

zostały przez nich wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego – co nie było w toku procesu sporne między stronami.

W orzecznictwie można się spotkać zasadniczo z dwiema rozbieżnymi koncepcjami dotyczącymi wzajemnego stosunku środków karnych orzekanych na podstawie art. 46 KK oraz zadośćuczynienia / odszkodowania przyznawanego w postępowaniu cywilnym. Według pierwszej z nich orzeczony środek karny nie ma zasadniczego wpływu na odszkodowanie lub zadośćuczynienie orzekane na podstawie prawa cywilnego. Według drugiego jego orzeczenie oznacza również zaspokojenie, przynajmniej w części zasądzonej świadczenie, roszczeń cywilnoprawnych poszkodowanego. Zwolennicy pierwszego stanowiska, akcentują głównie penalny charakter środka karnego. Wskazują na karny charakter orzekanego środka, odrębny zasadniczo od instytucji prawa cywilnego, mający na celu przede wszystkim ukaranie sprawcy i wywarcie odpowiednich skutków w zakresie prewencji szczególnej (wobec sprawcy) i ogólnej (wobec ogółu społeczeństwa). Środek karny jest bowiem uważany za rodzaj kary „dodatkowej”, a w niektórych przypadkach (np. warunkowego umorzenia postępowania) stanowi jej substytut. Według zwolenników tego stanowiska odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter ściśle cywilnoprawny, a nie dotyczy środków karnych orzeczonych na podstawie prawa karnego. W postępowaniu karnym nie przewidziano możliwości brania udziału przez ubezpieczyciela. Brak jest także przepisów wyłączających stosowanie tego środka karnego wobec osób posiadających ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Konsekwencją przyjęcia głównie penalnej funkcji środka karnego z art. 46 KK jest niemożność jego zaliczenia co do zasady na poczet należnego odszkodowania, niemożność domagania się przez skazanego od zakładu ubezpieczeń zwrotu uiszczonych na rzecz pokrzywdzonego świadczenia oraz nieprzerwanie przez wniosek pokrzywdzonego o orzeczenie środka karnego z art. 46 KK biegu przedawnienia roszczeń cywilnoprawnych (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 grudnia 2006 roku, III CZP 129/06, OSNC z 2007 roku, Nr 10, poz. 151; wyroku z dnia 20 lutego 1973 roku, II CR 11/73; postanowieniu 7 sędziów z dnia 24 lutego 2006 roku, III CZP 95/05, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2008 roku, II CSK 456/07, OSNC z 2009 roku, Nr 5, poz. 74, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2009 roku, IV CSK 386/08). Trzeba jednak zaznaczyć, iż zwolennicy tej koncepcji dopuszczają możliwość zaliczenia środka karnego na poczet należnego odszkodowania, o ile został faktycznie przez sprawcę wykonany. W nowszym orzecznictwie pojawiła się jednak druga koncepcja, akcentująca równie silnie co penalny również kompensacyjny charakter środka karnego orzekanego na podstawie art. 46 KK. Zwolennicy tej koncepcji wskazują na fakt, iż orzeczenie tego środka karnego jest warunkowane faktycznym istnieniem szkody w chwili jego orzekania. Podnoszą, że ubezpieczyciel nie może domagać się do poszkodowanego zwrotu odszkodowania, pomimo tego, że spełnił je również sprawca w zakresie orzeczonym w wyroku karnym. Wskazują też, że celem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest to, aby szkodę pokrył ubezpieczyciel, a nie sprawca. Nie uzasadniając szerzej swojego stanowiska wskazują też na możliwość pozbawienia wyroku karnego wykonalności, jeśli szkoda została naprawiona przez inny podmiot, chociaż teza ta może się wydawać, na gruncie kodeksu karnego wykonawczego, kontrowersyjna. Takie stanowisko jest prezentowane w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011 roku, III CZP 31/11, (OSNC 2012, Nr 3, poz. 29). Jego konsekwencją jest przyjęcie pełnego zaliczenia środka karnego na poczet odszkodowania/ zadośćuczynienia oraz przyjęcie możliwości domagania się przez skazanego zwrotu uiszczonych pokrzywdzonemu środków.

Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę podzielił nurt orzecznictwa opowiadający się za zaliczeniem na poczet należnego odszkodowania w postaci zadośćuczynienia orzeczonego w wyroku z dnia 30 września 2013 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 649/13 wobec A. G. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. K. kwoty 40.000 zł i na rzecz B. B. (1) kwoty 6.000 zł. Kwoty wypłacone przez ubezpieczyciela do kwoty 17.000,00 zł, która to kwota została przyznana i wypłacona poszkodowanemu przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego oraz do kwoty 4.500,00 zł, która to kwota została przyznana i wypłacona poszkodowanej B. B. (1) przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego należy zaliczyć na poczet odszkodowania/ zadośćuczynienia ze środka karnego. Świadczenia te rzeczywiście zostały przez poszkodowanych wyegzekwowane od sprawcy szkody w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie U. P.. Tym samym orzeczony w wyroku karnym środek karny właściwie zadziałał na sprawcę, skoro w całości roszczenie to zostało przez niego uiszczone. Jeśli zaś chodzi o pozostałe wartości odszkodowania, w tym wypłaconego zadośćuczynienia, żądanych w związku z przyznaniem ich i wypłaceniem przez ubezpieczyciela na rzecz A. K., B. B.

(1) i S. B., to w ocenie Sądu nie są one wygórowane, biorąc pod uwagę chociażby wartość uszczerbku orzeczonego w toku postępowania likwidacyjnego przez lekarzy orzeczników – w stosunku do kierowcy A. K. – łącznie 16% uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził, iż 25% uszczerbku na zdrowiu. W odniesieniu do pasażera S. B. lekarz orzecznik z zakresu ortopedii stwierdził 7 % uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powołany w niniejszej sprawie S. D. stwierdził iż 25% uszczerbku na zdrowiu. Jak również opinii biegłego psycholog stwierdzającej zły stan psychiczny pasażerów po wypadku. Poza tym w toku likwidacji ubezpieczyciel nie uznał i nie przyznał niektórych żądanych przez poszkodowanych wartości, chociażby refundacji kosztów przejazdów mających związek z wypadkiem, odszkodowania za zniszczoną odzież, czy też koszt leków. Na pozostałe wartości są w aktach sprawach dowody m.in. recepty czy rachunki wskazane w części uzasadnienia odnoszącego się do stanu faktycznego. Tym samym należy uznać, że zasądzone w pkt I.1, pkt II.1, V.1 i VI.1 kwoty nie są nadmiernie wygórowane, zaś pozwanemu w toku niniejszego postępowania nie udało się przeciwnego udowodnić. Należy przy tym podkreślić, iż na opowiedzenie się za stanowiskiem zaliczenia uiszczzonego przez pozwanego na rzecz w/w poszkodowanych wypadku świadczenia orzeczonego w wyroku karnym miała również wpływ dotychczasowa postawa sprawcy kolizji i jego sytuacja materialna.

Tym samym Sąd w:

I w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 22.014,39 zł zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.014,39 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 4 lutego 2014 r. (dzień następnym po dniu wezwania przez powoda pozwanego do zapłaty) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie zaś powództwo oddalił z uwagi na wyegzekwowanie przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie Urszuli Perdjan od pozwanego na rzecz pokrzywdzonego A. K. kwoty 17.000,00 zł orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 30 września 2013 r. w sprawie II K 649/13 tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Żądanie odsetkowe Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 KC w brzmieniu odpowiednim na dzień żądania i na dzień zmiany tego przepisu, tj. 1 stycznia 2016 r. Zgodnie zaś z zasadą kompensaty kosztów procesu wynikającą z art. 100 KPC, zasądzone zaś od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.065,00 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. W tej sprawie powód poniósł koszty w kwocie 3.518,00 zł na które to złożyły się: 1.101,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 2400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Natomiast pozwany poniósł koszty w kwocie 2.417,00 zł. Zatem łączne koszty procesu wyniosły 5.935,00 zł. Powód wygrał w 22,77 % (zasądzono kwota 5.04,39 zł z żądanych 22.014,39 zł), natomiast przegrał w 77,23 %, zaś pozwany wygrał w 77,23% (oddalona kwota 17.000,00 zł z żądanych 22.014,39 zł), natomiast przegrał w 22,77 %. Tym samym 22,77 % kosztów to kwota 1.352,00 zł, zaś 77,23 % kosztów to kwota 4.583,00 zł. Powód winien zatem zwrócić pozwanemu kwotę 1.065,00 zł (2.417,00 zł – 1.352,00 zł = 1.065,00) zł i taką też kwotę zasądzone od pozwanego na rzecz powoda.

.....

II w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 6.245,43 zł Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.245,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 lutego 2014 r. (dzień następnym po dniu wezwania przez powoda pozwanego do zapłaty) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Żądanie odsetkowe Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 KC w brzmieniu odpowiednim na dzień żądania i na dzień zmiany tego przepisu, tj. 1 stycznia 2016 r. Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającą z art. 98 KPC, zasądzone zaś od pozwanego na rzecz pozwanego kwotę 1.530,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

.....

III w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 4.500,00 zł oddalił powództwo z uwagi na wyegzekwowanie przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie

Urszuli Perdjan od pozwanego na rzecz pokrzywdzonej B. B. (1) kwoty 6.000,00 zł orzeczonej wyrokiem Sadu Rejonowego w Ciechanowie z dnia 30 września 2013 r. w sprawie II K 649/13 tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (pkt III.1 sentencji wyroku). Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającą z art. 98 KPC, zasądzono zaś od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, stanowiących koszty zastępstwa procesowego.

.....

IV w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 15.050,00 zł zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.500,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 stycznia 2014 r. dzień następnny po dniu wezwania przez powoda pozwanego do zapłaty) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie zaś powództwo oddalił. Żądanie odsetkowe Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 KC w brzmieniu odpowiednim na dzień żądania i na dzień zmiany tego przepisu, tj. 1 stycznia 2016 r. Zgodnie zaś z zasadą kompensaty kosztów procesu wynikającą z art. 100 KPC, zasądzono zaś od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.946,52 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. W tej sprawie powód poniósł koszty w kwocie 3170,00 zł na które to złożyły się: 753,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu 2.400,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Natomiast pozwany poniósł koszty w kwocie 2.417,00 zł. Zatem łączne koszty procesu wyniosły 5.587,00 zł. Powód wygrał w 96 % (zasądzono kwota 14.500,00 zł z żądanych 15.050,00 zł), natomiast przegrał w 4%, pozwany wygrał w 4% (oddalona kwota 550,00 zł z żądanych 15.050,00zł), natomiast przegrał w 96%. Tym samym 4% kosztów to kwota 223,48 zł, zaś 96% kosztów to kwota 5.363,52 zł. Pozwany winien zatem zwrócić powodowi kwotę 2.946,52 zł (3.170,00 zł – 223,48 zł = 2.946,52 zł i taką też kwotę zasądzono od pozwanego na rzecz powoda.

Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego.

Na ubezpieczycielu ciąży obowiązek ustalenia zakresu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego sprawcy szkody (a w konsekwencji - zakresu swojej odpowiedzialności gwarancyjnej) i wypłaty poszkodowanemu należnego świadczenia. Obowiązek ten wynika przede wszystkim z przepisu art. 19 ustawy wprowadzającego w ubezpieczeniach obowiązkowych *actio directa* tj. zasadę oznaczającą możliwość dochodzenia przez poszkodowanego roszczenia odszkodowawczego bezpośrednio od ubezpieczyciela. Ze względu na to, że wskazany przepis ma moc bezwzględnie obowiązującą wprowadzona nim zasada nie może ulec ograniczeniu w umowie ubezpieczenia.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela sięga tak daleko (z ograniczeniami dotyczącymi zapłaty jako rodzaju świadczenia i sumy gwarancyjnej) jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego. Jej wtórny charakter nie przeszkadza jednak wystąpieniu poszkodowanego bezpośrednio przeciw ubezpieczycielowi (*actio directa*). Ustalenie zakresu jego zobowiązania wymaga ustalenia wprawdzie zakresu świadczeń, do których zobowiązany jest ubezpieczający lub inna osoba wyrządzająca szkodę objętą ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2006 r. Skład: 7 sędziów III CZP 91/05 LEX nr 180669).

W niniejszej sprawie pokrzywdzony A. K. zgłosił ubezpieczycielowi swoją szkodę majątkową na samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...). Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomiło poszkodowanego A. K. o przyznaniu na jego rzecz świadczenia z tytułu odszkodowania za zniszczone mienie w kwocie 15.050,00 zł i taką też kwotę ubezpieczyciel wpłacił poszkodowanemu. Natomiast w ocenie biegłego sądowego, którego po wydaniu opinii uzupełniającej zdania nie kwestionowano rzeczywista wartość rynkowa uszkodzonego pojazdu wynosiła 2.000,00 zł. Poza tym przeprowadzona przez biegłego sądowego rzeczoznawcy

samochodowego Z. K. analiza możliwych do zaistnienia przypadków zdarzenia nie daje podstaw do stwierdzenia, aby kierujący samochodem osobowego marki C. (...) o nr rej. (...) przyczynił się w jakikolwiek sposób do zaistnienia wypadku drogowego w dniu 11 kwietnia 2013 r. Natomiast wysokość niezbędnych i uzasadnionych kosztów naprawy samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) określone przy uwzględnieniu średniej stawki roboczogodzinowej stosowanej w specjalistycznych warsztatach napraw pojazdów samochodowych bez autoryzacji producenta pojazdu, przy zastosowaniu do naprawy pojazdu niezbędnych części zamiennych pochodzących z autoryzowanej przez producenta sieci sprzedaży części zamiennych wynosiłyby 80.615,41 zł wraz z VAT. Z ekonomicznego punktu widzenia naprawa pojazdu byłaby nieopłacalna. Wartość rynkowa pojazdu w dniu powstania uszkodzeń, tj. w dniu 11 kwietnia 2013 r. wynosiła 16.500,00 zł wraz z VAT. Tym samym zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, jednakże właściwego odszkodowania Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 14.500,00 zł.

.....

V w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 2.000,00 zł Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 kwietnia 2015 r. dzień następny po dniu wezwania przez powoda pozwanego do zapłaty) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 216 r. do dnia zapłaty. Żądanie odsetkowe Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 KC w brzmieniu odpowiednim na dzień żądania i na dzień zmiany tego przepisu, tj. 1 stycznia 2016 r. Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającą z art. 98 KPC, zasądzono zaś od pozwanego na rzecz pozwanego kwotę 717,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

.....

VI w sprawie z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. G. (1) o zapłatę kwoty 16.754,57 zł Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 16.754,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 lutego 2016 r. dzień następny po dniu wezwania przez powoda pozwanego do zapłaty) do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 216 r. do dnia zapłaty. Żądanie odsetkowe Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 KC w brzmieniu odpowiednim na dzień żądania i na dzień zmiany tego przepisu, tj. 1 stycznia 2016 r. Zgodnie zaś z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającą z art. 98 KPC, zasądzono zaś od pozwanego na rzecz pozwanego kwotę 5.655,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 4.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

.....

W pkt **VII** wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 2.552,94 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Na wydatki te złożyły się kwoty - 1.200,00 zł wynagrodzenie biegłego sądowego Z. K. za sporządzenie opinii, 240,00 zł wynagrodzenie biegłego sądowego Z. K. za udział w rozprawie i odniesienie się do zarzutów do sporządzonej przez niego opinii, 175,51 zł, 131,43 zł, 182,20 zł, 180,53 zł i 173,27 zł tytułem zwrotu utraconego wynagrodzenia i zwrotu kosztów przejazdu świadków na badania przeprowadzone przez biegłego sądowego S. D..

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)